

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3.11.13

ת"א 17226-04-11 יעל אשד נ' יותר מחברים בע"מ, גילמן, שניר

תיק אזרחי 17226.04.11

כבוד השופט הבכיר גדעון גינת

לפני:

יעל אשד

התובעת:

נגד

1. יותר מחברים בע"מ

הנתבעים:

2. עדי גילמן

3. נעם שניר

1

2

3

בשם התובעת: עו"ד יעל פרי

בשם הנתבעים: עו"ד מיכאל אוסטרובסקי

פסק דין

4

5 האם העתקה של מאמר המפורסם באתר אינטרנט והעמדתו לרשות הציבור
6 באתר אינטרנט אחר, ללא מתן קרדיט למחברו, מהווה פגיעה בזכויות יוצרים? עיקרה
7 של התובענה טענה להפרת זכות יוצרים חומרית ומוסרית בגין נטילת מאמר שכתבה
8 התובעת, פרסומו באתר האינטרנט של הנתבעת 1 והפצתו בדואר אלקטרוני ללקוחות
9 המנויים לאתר.

רקע עובדתי ותמצית טענות הצדדים

10 1. יעל אשד היא מאמנת אישית לפרטים ולחברות ומתמחה בעולם הקריירה
11 (להלן: "התובעת"). במסגרת עבודתה, היא מעבירה סדנאות, כותבת ומפרסמת
12 מאמרים ולצורך זה, בין היתר, מנהלת אתר אינטרנט שכתובתו www.eshedyael.co.il.
13 2. "יותר מחברים בע"מ" הינה חברה פרטית הרשומה בישראל, המפעילה אתרי
14 אינטרנט שונים (להלן: "הנתבעת 1" או "החברה"). בין אלה, מפעילה האחרונה אתר
15 אינטרנט בשם: "בא-במייל" שכתובתו <http://new.ba-bamail.co.il> (להלן: "האתר" או
16 "אתר הנתבעת 1"). תכליתו של האתר היא ריכוז תכנים המצויים באינטרנט
17 ושליחתם לתיבות הדואר האלקטרוני של מנויי האתר, על פי קטגוריות הנבחרות על
18 ידי הגולש וללא כל עלות.
19

20 הדירקטורים ובעלי השליטה בנתבעת 1 הם עדי גילמן ונעם שניר, כאשר
21 האחרון מכהן גם כמנכ"ל החברה [להלן ובהתאמה: "הנתבעת 2", "הנתבע 3"
22 וביחד- "הנתבעים" או "הנתבעים 2 ו-3"].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3.11.13

ת"א 17226-04-11 יעל אשד נ' יותר מחברים בע"מ, גילמן, שניר

- 1 3. התובעת טענה, כי הגתה רעיון והשקיעה מאמץ, זמן ומחשבה במאמר בנושא
2 שינוי קריירה אשר כותרתו: "יהיה מה שיהיה אני עוד אשנה" [להלן: "המאמר",
3 סעיף 5.1 לכתב התביעה].
- 4 ביום 9.9.2008 הציגה התובעת לראשונה את המאמר באתר שלה, כחלק
5 מעיתון חודשי שהפיצה למנויים ובהמשך, הגישה אותו לפרסום באתרי אינטרנט
6 מקצועיים נוספים, ביניהם: www.articles.co.il, www.leadersnet.co.il,
7 www.cafe.themarker.com, www.marker.co.il (סעיף 8 לתצהיר התובעת).
8
- 9 5. לטענת התובעת, העתיקו הנתבעים את היצירה, ערכו בה שינויים קלים (שינוי
10 כותרת המאמר והוספת תמונות) ופרסמו אותה תחת קטגוריית "מובחרים" באתר
11 הנתבעת 1, כיצירה שלהם, בלא רשות התובעת, ללא אזכור שמה ומבלי להציע
12 לאחרונה כל תמורה (סעיפים 5.4, 5.7 ו- 6.2 ו- 6.5 לכתב התביעה).
- 13 עוד כותבת התובעת, כי הנתבעים הפיצו את המאמר באמצעות העברתו
14 לכתובת הדואר האלקטרוני של לקוחות המנויים לאתר והוסיפו קישור המאפשר
15 לקוראים לשתף את המאמר ברשת החברתית פייסבוק. פעולות אלה, במצטבר, נועדו
16 לצורך פרסום, שיווק וקידום אתר הנתבעת 1 והביאו, כך הטענה, לחשיפתה של יצירת
17 התובעת למאות אלפי אנשים (סעיפים 5.6, 5.7 ו- 5.8 לכתב התביעה, סעיף 16 לתצהיר
18 התובעת, סעיפים 2.4 ו- 11 לסיכומי התביעה).
19
- 20 6. בטרם הוגשה התובענה, שלחה התובעת מכתב מיום 6.2.2011 [מוצג ו'
21 ("המכתב הראשון")] ומכתב מיום 27.3.2011 [מוצג ח', להלן: "המכתב השני"], אל
22 הנתבעת 1, בבקשה להסיר את המאמר מהאתר. לטענתה, המכתבים לא נענו והמאמר
23 לא הוסר מהאתר (סעיפים 17-19 לתצהיר התובעת). כתב התביעה הוגש ביום
24 11.4.2011 בגין הפרת זכויות יוצרים וזכויות נוספות של התובעת על ידי הנתבעים.
25 התובעת דרשה פיצוי בסך 100,000 ₪ בגין הפרת זכויות יוצרים והזכות המוסרית וכן,
26 בגין עילות נזיקיות ועשיית עושר ולא במשפט (סעיפים 6.1-6.7 לכתב התביעה).
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3.11.13

ת"א 11-04-17226 יעל אשד נ' יותר מחברים בע"מ, גילמן, שניר

- 1 בכתב ההגנה שהוגש ביום 5.6.2011, טענו הנתבעים, כי לא הוכח שהמאמר
2 שפורסם באתר האינטרנט של הנתבעת 1 זהה למאמרה של התובעת. יתרה מכך,
3 לדבריהם, כלל לא הוכח כי האחרונה היא שחיברה את המאמר (סעיף 3.2 לכתב
4 ההגנה).
- 5 הנתבעים טענו כי התובעת עצמה פרסמה את המאמר באתרים המאפשרים
6 לעשות שימוש חופשי ללא כל תנאי במאמרים המפורסמים שם. לראיה, הפנו
7 הנתבעים לדף הבית של אתר www.maker.co.il, שם נכתב כי האתר מאפשר לגולשים
8 לעשות שימוש חופשי על פי הצרכים שלהם ובחינם (סעיפים 3.2-3.6 לכתב ההגנה).
- 9 עוד ציינו הנתבעים, כי ההפרה לה טוענת התובעת, לא נעשתה באופן ישיר על
10 ידי הנתבעים ובוודאי שלא על ידי מי מיחיד הנתבעים בנפרד (סעיף 2 לכתב ההגנה).
- 11 כעולה מתצהיר הנתבע 3, ביום 17.1.2011 הועבר לתא הדואר האלקטרוני של
12 האתר מייל בצירוף המאמר, מאת הגולש שאולי אברהם (להלן: "שאולי"), אשר יצר
13 מצג לפיו המאמר הוא פרי עטו. לאחר בדיקה שגרתית שבוצעה על ידי הנתבעת 1,
14 פרסמה האחרונה את המאמר ככתבו וכלשונו, כפי שנשלח אליה (סעיפים 5, 6 ו-14
15 לתצהיר הנתבע 3).
- 16 לאור הנסיבות שתוארו לעיל, במצטבר, טענו הנתבעים כי לא ידעו ולא היה
17 עליהם לדעת שהיצירה הינה פרי עטה של התובעת עובר לקבלת המכתב הראשון
18 מהתובעת. לטענתם, לא צמח להם כל רווח מפרסומו של המאמר ועם קבלת המכתב
19 הראשון מהתובעת, הוסר המאמר לאלתר, ללא כל בדיקה קודמת באשר לטענותיה
20 של התובעת (סעיף 3.7 לסיכומי הנתבעים). לפיכך, בהתחשב בנסיבות הענין, זכאים
21 הם להגנת "המפר התמים" מכוח סעיף 58 לחוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007 (סעיף 14
22 לכתב ההגנה, סעיף 4.1 לסיכומי הנתבעים).
- 23
- 24 8. ביום 23.1.2012 הגיעו הצדדים להסדר דיוני, לפיו נקבע, בסעיפים 4-6, כי כל
25 צד סומך ידיו על תצהיר מטעמו ואינו מבקש לחקור בחקירה שכנגד את המצהיר
26 מטעם בעל הדין שכנגד. כמו כן, נקבע, כי יוגשו סיכומים קצרים בכתב ופסק הדין
27 יינתן על בסיס התצהירים והסיכומים שיוגשו.
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3.11.13

ת"א 17226-04-11 יעל אשד נ' יותר מחברים בע"מ, גילמן, שניר

טענות מקדמיות

היעדר עילה

9. לטענת הנתבעים, מכיוון שהתובעת פרסמה את המאמר באתרים המאפשרים לעשות שימוש חופשי במאמרים, היא ויתרה בכך על זכויות היוצרים ביצירתה ואין לה להלין אלא על עצמה (סעיף 3.4 לכתב ההגנה).

בתצהירה של התובעת, הפנתה האחרונה לתנאי השימוש באתר www.maker.co.il, שם אמנם ניתן היתר להשתמש באופן חופשי בתכני האתר וללא כל צורך ברשות מערכת האתר ו/או יוצר המאמר, אך יחד עם זאת, נקבע מפורשות, כי "גולש שהחליט להשתמש בתכנים שבאתר מקבל על עצמו וללא סייג את ההתחייבויות הבאות: פרסום שם המחבר כפי שמופיע באתר, שמירת הקישורים המופיעים במאמר פעילים ככתבם וכלשונם לרבות כתבת הפניה, שלא לעשות כל שימוש הנוגד את החקיקה הפעילה במדינת ישראל או בתכנים" (סעיפים 22-23 לתצהיר התובעת).

לפיכך, משפרסמו הנתבעים את יצירתה של התובעת ללא אזכור שמה ובשינוי הכותרת של המאמר, פעלו הנתבעים בניגוד לתנאי השימוש שנקבעו באתר ודין טענתם להיעדר עילה להידחות.

היעדר יריבות

10. התובעת ביקשה להשית חבות אישית על הנתבעים 2 ו-3, מאחר שהאחרונים הם מקבלי ההחלטות ובעלי השליטה היחידים בנתבעת 1 ונחשבים לרוח החיה מאחורי פעילותה (סעיף 6.8 לכתב התביעה).

לטענת הנתבעים, כלל ידוע הוא, כי בחברה בע"מ, כמו בעניינינו, קיימת הפרדה בין אישיותו המשפטית העצמאית של תאגיד לבין אישיותם המשפטית הנפרדת של מנהליו. על מנת לבצע הרמת מסך, יש לטעון לכך מפורשות בכתב התביעה ולהצביע על קיומן של נסיבות מיוחדות, מאחר שזו תיעשה רק במקרים חריגים (סעיפים 2.3 ו-2.4 לכתב ההגנה וסעיף 8 לסיכומי הנתבעים).

בסיכומיה, מבהירה התובעת, כי תביעתה נגד הנתבעים 2 ו-3 אינה נשענת על הדוקטרינה של הרמת מסך אלא על אחריות אישית, מתוקף היות האחרונים מנהלים ובעלי מניות בחברה שהפרה זכויות יוצרים (סעיפים 12.2 ו-12.3 לסיכומי התביעה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3.11.13

ת"א 17226-04-11 יעל אשד נ' יותר מחברים בע"מ, גילמן, שניר

1 האם יש עילה שבדין להטיל על הנתבעים, זולת הנתבעת 1, אחריות אישית
2 בגין הפרת זכות היוצרים של התובעת ביצירתה? על מנת להוכיח עילות תביעה
3 אישיות כנגד האורגנים, נדרשה התובעת להוכיח כי יסודות העוולה של הפרת זכויות
4 היוצרים ביצירתה מתקיימים אצל כל אחד מהנתבעים, כפי שנקבע בע"א 725/78
5 **בריטיש קנדיאן בילדרס בע"מ נ' אורן** פ"ד לה(4) 253, 259 (פורסם בנבו, 17.8.81),
6 כאמור:

7 "אנו נדרשנו לשאלת אחריותו בנזיקין של המערער והבהרנו לעיל, כי עובדת
8 היותו אורגן של חברה אינה מעלה ואינה מורידה לעניין זה. אם מעשיו ומחדליו עולים
9 כדי עוולה אזרחית, תוטל עליו אחריות אישית בנזיקין. מאידך גיסא, לא תוטל על
10 פלוני אחריות אישית בשל כך בלבד שבתוקף תפקידו בחברה הוא משמש כמנהלה
11 וכאורגן שלה, אם לא הייתה לו מעורבות כלשהי במעשים".

12 נוכח ההלכה הפסוקה שהוצגה לעיל ובשים-לב לכך שהמידע על הפעילות עליה
13 קובלת התובעת נמצאת בידיעתם המיוחדת של הנתבעים, כאשר אין מחלוקת של
14 ממש שהני 2-3 הם אלה המפעילים את הני 1 ולא הובאו מצידם ראיות המבהירות את
15 הדרך והאופן שבו פורסם המאמר באתר האינטרנט של הני 1 והופץ ללקוחות המנויים
16 שם, שוכנעתי כי גם על הני 2-3 לשאת באחריות אישית בגין הפרת זכות יוצרים,
17 כמעוולים, בהנחה שהוכחה הפרת זכות היוצרים הכלכלית והמוסרית של התובעת.

דיון

18 11. השאלה המרכזית בתובענה זו, היא האם הופרה זכות היוצרים, החומרית
19 והמוסרית, של התובעת במאמרה, עקב פרסומו באתר הנתבעת 1 והפצתו בדואר
20 אלקטרוני למנויים לאתר. לצורך ההכרעה, נידרש לארבע שאלות משנה, כדלקמן:

- 21 1. האם חלה על המאמר הגנת זכות יוצרים?
- 22 2. האם התובעת הינה בעלת זכות היוצרים, לרבות הזכות המוסרית, במאמר?
- 23 3. האם הייתה הפרה ואילו זכויות נפגעו?
- 24 4. מהו הסעד שיינתן?
- 25
- 26
- 27
- 28

29 הגנת זכות יוצרים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3.11.13

ת"א 11-04-17226 יעל אשד נ' יותר מחברים בע"מ, גילמן, שניר

12. מועד ביצוע ההפרה נשוא התובענה הוא בתחילת שנת 2011 ולפיכך, הדין הרלוונטי לעניינינו הוא חוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן: "החוק"). על פי סעיף 4(א1) לחוק, זכות היוצרים תינתן לחמישה סוגים של יצירות וזו לשונו:

"יצירה מקורית שהיא יצירה ספרותית, יצירה אמנותית, יצירה דרמטית או יצירה מוסיקלית, המקובעת בצורה כלשהי;"

"יצירה ספרותית" פורשה כ"יצירה המבוטאת בכתב" בסעיף 1 לחוק ומאמר, מעצם טיבו, הוא בגדר "יצירה ספרותית". האם המאמר בו עסקינן הוא יצירה ספרותית מקורית? ההלכה הפסוקה נוטה לפרש מקוריות בהרחבה, כך שאין צורך בחדשנות או באיכות יצירתית ודי בעמידה בדרישה כי היצירה לא הועתקה מאחר ראו: רע"א 2687/92 גבע נ' חברת וולט דיסני, פ"ד מח (1), 251, 257 (פורסם במאגר נבו, 30.12.93). מסקנתי היא, איפא, בהסתמך על דברי התובעת בתצהירה בדבר הדרך בה ראה המאמר אור לראשונה (ראו גם סעיף 14 להלן), כי מדובר ביצירה ספרותית מקורית והמאמר נופל להגדרה של יצירה מוגנת מכוח החוק.

בעלות בזכות היוצרים

13. יוצר היצירה הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים בה, על פי סעיף 33(1) לחוק. זכות זו מקנה לבעליה את הזכות הבלעדית לעשות ביצירה, או בחלק מהותי ממנה, מגוון שימושים פומביים ומסחריים, בהתאם לסעיף 11 לחוק (להלן: "הזכות החומרית"). זכות היוצרים כוללת גם זכות אישית, אשר לא ניתנת להעברה וזו מוענקת ליוצר היצירה, ולפיה הוא זכאי לכך, ששמו ייקרא על יצירתו וכי לא יוטל פגם ביצירתו, בהתאם לסעיפים 45 ו-46 לחוק, להלן: "הזכות המוסרית" droit moral, ראו: ע"א 2790 / 93, 2811 / 93 Robert E. Eisenman נ' אלישע קמרון פ"ד נד(3) 817, 840 ו-ז', בעקבות: יי ויסמן "הזכות האישית (droit moral) בדיני זכות יוצרים" מחקרי משפט ז (תשמ"ט) 51; ערעור אזרחי 782/87 אבא אלחנני נ' עירית ת"א יפו פ"ד מ"ו(3) 529, סעיף 9 ואילך (1992).

14. האם המאמר הנדון הינו פרי עטה של התובעת, כך שהזכות החומרית והזכות המוסרית שייכות לאחרונה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3.11.13

ת"א 17226-04-11 יעל אשד נ' יותר מחברים בע"מ, גילמן, שניר

1 בכתב ההגנה, טענו הנתבעים, כי לא הוכח שהמאמר נכתב על ידי התובעת
2 (סעיף 3.2 לכתב ההגנה). לטענתם, נחזה המאמר להיות פרי עטו של הגולש שאולי,
3 מששלח האחרון למערכת האתר את המאמר (סעיף 7 לתצהיר הנתבע 3).
4 בהתייחס לתמיהתה של התובעת, הכיצד ייתכן שהנתבעים לא פנו אל שאולי
5 והכניסו אותו כחלק מההליך בהודעת צד ג' או מדוע לא הגישו תצהיר מטעם האחרון,
6 התגוננו הנתבעים בטענה, כי לא ניתן היה להתחקות אחר פרטיו האמיתיים של שאולי
7 (סעיפים 5.3-5.5 לסיכומי התובעת, סעיף 4.2 לסיכומי הנתבעים).
8 החל מכתב התביעה וכלה בתצהיר המצורף לו ובסיכומיה, טענה התובעת
9 בעקביות, כי המאמר הוא יצירה מקורית פרי עטה. לטענתה, המאמר הוצג לראשונה
10 באתר האינטרנט של התובעת ביום 9.9.2008 ובאתרים שונים, כאשר בכל מקום שבו
11 פורסמה היצירה, נכתב כי הזכויות שמורות לה (סעיפים 5.1-5.3 לכתב התביעה,
12 סעיפים 6-8 לתצהיר התובעת, סעיפים 3.1-3.6 לסיכומי התובעת). משלא הוכח אחרת
13 על ידי הנתבעים, יש לראות בתובעת כבעלת זכויות היוצרים במאמר.
14 טענותיהם של הנתבעים, כי לא היה עליהם לדעת שהיצירה הינה פרי עטה של
15 התובעת וכי זכאים הם להגנה כ"המפר התמים" כאמור בסעיף 58 לחוק (סעיף 4.1
16 לסיכומי הנתבעים), דינן להידחות. על פי ההלכה הפסוקה, יש לפרש הגנה זו בצמצום
17 והנימוקים היחידים המצדיקים היעדר חשד, אינם מתקיימים בעניינינו [ראו: תא
18 (מרכז) 9289-02-09 גולני נ' כהן, סעיף 72 לפסק הדין של כב' השופט ב' ארנון (פורסם
19 בנבו, 8.2.2012)].

הפרת זכות יוצרים

20
21 15. המאמר הועתק, איפא, לאתר האינטרנט של הנתבעת 1 והועמד לרשות
22 הציבור, ללא הסכמתה של התובעת, בלא ציון שמה ובשינויים מספר שנעשו בו. האם
23 בפנינו הפרה? אילו סוגי זכויות נפגעו בעת ביצועה?

24

25 16. הוכח, כי זכות היוצרים שייכת לתובעת. האם המאמר שפורסם באתר
26 הנתבעת 1, הוא בגדר עותק של היצירה, כאמור בסעיף 12 לחוק. לענין זה, יפים
27 הדברים שנאמרו בע"א 559/69 אלמגור נ' גודיק, כד (1) 825, 830 (פורסם בנבו,
28 : (14.7.70)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3.11.13

ת"א 11-04-17226 יעל אשד נ' יותר מחברים בע"מ, גילמן, שניר

1 "השאלה אם הדמיון בין שתי היצירות מספיק על מנת לקבוע כי מדובר
2 בהעתקה של חלק ממשי ומהותי היא שאלה של עובדה ושל דרגה. תשובה לשאלה זו
3 צריכה להינתן לא על סמך השוואה מכנית של מספר מילים או שורות הדומות
4 ביצירות הנדונות, אלא לפי התרשמות של השופט מהיצירות בכללותן."
5 אין מחלוקת כי בעניינינו ניתנה גישה מלאה למאמר וקיים דמיון בתכנים, עד
6 כדי זהות. בהתאם להלכה שנקבעה וצוינה לעיל ולאחר השוואת נוסח המאמרים, אני
7 קובע כי בוצעה פעולת העתקה על פי לשון סעיף 12(1) לחוק.

8

9 17. בהעתקת יצירה והעמדתה לרשות הציבור, בלא הסכמתו של היוצר, מופרות
10 זכויות היוצרים המעוגנות בסעיפים 11, 12 ו-15 לחוק. אינני מתעלם מן העובדה, כי
11 המאמר פורסם גם באתרי אינטרנט שונים המאפשרים לגולשים להשתמש באופן
12 חופשי במאמרים וללא אישור מיוצריהם, כל עוד הגולשים עומדים בתנאי השימוש,
13 לרבות פרסום שם המחבר (ראו סעיף 9 לעיל). בעניינינו הפרסום שנעשה על ידי
14 הנתבעים הייה ללא אזכור שמה של התובעת ותוך שינוי הכותרת, כך שהוכחה הפרה
15 של הזכות החומרית המעוגנת בסעיפים 11, 12 ו-15 לחוק.

16 הוא הדין באשר לזכותה המוסרית של התובעת. בהעתקת היצירה ופרסומה
17 ללא ציון שמה של התובעת, היפרו הנתבעים את זכותה המוסרית של התובעת
18 ביצירתה לפי סעיף 46(1) לחוק. כמו כן, הופרה זכותה של האחרונה גם לפי סעיף 46
19 (2), מאחר שניתן לראות בשינוי כותרת המאמר כשינוי שעלול להשפיע על התייחסות
20 הקורא ליצירה כולה ויש בו כדי לפגוע בכבודה של התובעת.

21 סעדים

22 18. הכלל המנחה לקביעת פיצויים בגין הפרת זכות חומרית או זכות מוסרית, הוא
23 סעיף 56 לחוק. בהתאם לסעיף 56(א) לחוק, אם הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית,
24 רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת
25 נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים.

26 בסעיף 56(ב) מונה המחוקק את השיקולים שבית המשפט רשאי לשקול עת קביעת
27 סכום הפיצוי, כאמור:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

3.11.13

ת"א 17226-04-11 יעל אשד נ' יותר מחברים בע"מ, גילמן, שניר

סוף דבר

20. אני קובע את הפיצוי בגין הפרת זכויות התובעת מכוח חוק זכות יוצרים בסך של 20,000 (עשרים אלף) ₪. סכום זה יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק מיום הגשת התביעה (11.04.2011) ועד למועד התשלום המלא בפועל. אני מחייב, את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם את הסך האמור לתובעת. אני מחייב, בנוסף, את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את הוצאות המשפט, (בצירוף ריבית והפרשי הצמדה מיום הוצאתו בפועל של כל פריט ועד לתשלום בפועל. החזר אגרת תביעה בגין הסכום שנפסק בפועל), וכן, בנוסף, שכ"ט עו"ד בסך 10000 (עשרת אלפים) ₪, להיום.

ניתן היום, ל' חשוון תשע"ד, 03 נובמבר 2013, בהעדר הצדדים.

גדעון גינת, שופט בכיר